

lancu Laura

Holdevők

csak neked mondom el
 árnyképek zártak körbe
 s ha felnézek a fémlétrán
 a csillagokon merengő Istenre
 búvóhelyeket látok talán onnan
 kiabálják hogy sorsukra jutok
 az 1 méter 72 centis árnyékok
 neked mondom fehér falnak dőlve
 (belülről templom kívül a Rózsák tere)
 járnak hozzám továbbá holdevő hajnalok
 félek hiába halok meg
 jövőre új rügyekből
 új virágok nyílnak

Gyalogholló

ha visszafele olvasom
 nem ugyanazon az úton
 nem lángok között suhanok
 betűid között a fájdalom
 szénaillatú levegő s én holló vagyok
 bár szárnyam van járok
 járok gótikus szavaidon
 gyengélkedek igaz ilyenkor szokás
 meghalni füstmérgezésben
 gázszivárgásban jólesik most
 egybevonni két-három éjszakát
 nagybőjt végén talán vállukra vesznek
 a keresztbe tett fák

Fiastyúk